

Ik zeg u geen vaarwel,
we zien elkander weer!

†

Gedenk met een vroom gebed
De Heer André DELBEKE

echtgenoot van Mevrouw Laura PEDE

Hij zag het levenslicht te Eine op 29 juni 1924 en overleed na een moedig gedragen pijnlijke ziekte te Zwalm op maandag 16 februari 1987, gesterkt door de H. Sakramenten der zieken.

Voorzitter, ondervoorzitter of bestuurslid van verschillende verenigingen.

Een sterke man, een joviale, dynamische, ja toffe kerel, een sympathieke en actieve figuur uit het drukke verenigingsleven is in de volle bloei van het leven van ons heengegaan. Hij hield van het leven en van de zijnen; hij was vergroeid met de natuur, de dieren en de planten en hij hield van de mensen. Alles wat God geschapen had was mooi in zijn ogen.

Als stichter en voorzitter van de Zwalmruiters, voorzitter van de Landelijke Gilde St.-Denijs-Boekel, voorzitter van de Onderlinge Bedrijfshulp Zwalm, ondervoorzitter van de Bedrijfs-gilde, bestuurslid of lid van ontelbare andere verenigingen, was hij steeds de motor en de stuwende kracht, die veel verwezenlijkte, niet met grote woorden, maar met krachtige daden. En als hij dan al eens de laatste man de zak opgaf, dan was hij ook steeds de eerste geweest om de handen uit de mouwen te steken.

Enkele tijd geleden stond Hij aan de poort van de Wijlegemhoeve en klopte een eerste maal. André verzette zich met al zijn energie tegen die eerste beslissing tot hij er zich uiteindelijk toch moest bij neerzetten, ja zelfs bij neerleggen. En toen klopten ontelbaar velen van zijn goede, trouwe vrienden eerst aan de deur van de leefka-

mer en later aan de deur van de ziekenkamer. En we hoorden toen zo dikwijls van Laura en André "..., ge moest dat niet doen zulle, ge zijt welbedankt en als ge wilt zulle". En aan de zo velen die dikwijls over de vloer kwamen, voegde André er nog aan toe: "En ge moet niet te lang wachten, want 't zou kunnen te laat zijn". En als ze dan 's nachts alleen waren, begon André herhaaldelijk reeds vele zaken te schikken... Hij strompelde naar de hemel langs de straten van de pijn want hij moest door de angsten van de hof van Olijven en door de pijnen van het kruis... tot de Heer over leven en dood maandag 16 februari in de vroege voormiddag opnieuw aan de deur klopte en hem kwam verlossen.

Mijn goede en trouwe Laura, wat hebt ge u sterk gehouden en moedig gedragen. Ik dank u dat ik heb mogen sterven in de ons zo vertrouwde Wijlegemhoeve aan de voet van "uw" kapel van Wijlegem. Ge hebt alles zo edelmoedig gedaan.

Beste kinderen, samen met moeder hebt ook gij getracht mijn lijden te verzachten. Het ga u goed. Draag nu zorg voor uw goede moeder.

Mijn lieve kleinkinderen, graag nog had ik u verder zien opgroeien, maar de mens wikt en God beschikt.

Beste familieleden, ook gij hebt mij bijgestaan in mijn soms eenzame uren. Gedenk mij in uw gebeden.

Laura en ik danken ook graag de geestelijkheid, de dokter, het Wit-Gele Kruis en de vele echte vrienden die ons hebben bijgestaan in deze pijnlijke ziekte.

H. Margaretha van Wijlegem, bid voor ons.

De families Delbeke - Van Den Broucke
Pede - Van Der Linden.

Rouwcenter pvba "Funeralia" - Zwalm